

fra Undervisningsministeriet — en Henstilling, der jo viser sig fuldkommen berettiget, saaledes at der ikke kan være Tale om ikke at følge den —, medens Udvalget som Helhed havde ment, at det rigtigste vilde være at ombytte Benævnelserne „Statshospital“ med Benævnelserne „Rigshospital“, og dette var tiltraadt af Ministeren. Dette er ikke nogen Dadel mod de to Ministerier, men det er, som jeg før sagde, en Paavisning af det uheldige i, at Hospitalsvæsenet sorterer under to forskellige Ministerier: Nu er jo Forholdet det, at Rigshospitalet selvfølgelig maa forblive under Undervisningsministeriet, fordi det er en Undervisningsanstalt, og jeg skulde derfor mene, at det naturlige vilde være, at hele Hospitalsvæsenet gik over til Undervisningsministeriet. Men det er jo ikke Lejligheden her til at komme nærmere ind derpaa; det, jeg ønskede, var netop det, jeg begyndte med at sige: at paapege, at denne Sag viser det uheldige i, at Hospitalsvæsenet sorterer under 2 forskellige Ministerier.

Ordføreren (Hegehund-Lange): Jeg er enig med Hr. Niels Petersen i hans Betragtninger, og jeg kan sige ham, at netop dette Spørgsmaal har været til ret indgaaende Drøftelse f. Eks. i Medicinalkommissionen, thi den Omstændighed, at ret ligeartede Sager sorterer under to forskellige Ministerier, gør sig jo ogsaa gældende paa andre Omraader af vort Medicinalvæsen. Det er f. Eks. en ret ejendommelig Ting, at vore Aandssvageanstalter sorterer under Undervisningsministeriet, medens Sindssygehospitalet sorterer under Justitsministeriet. Der har i Virkeligheden været rejst ret vidtløftige Drøftelser om Muligheden af at naa til, at disse ligeartede Sager kommer til at sortere under samme Ministerium, og jeg deler Hr. Niels Petersens Ønske i saa Henseende.

Justitsministeren (Rytter): Maa jeg takke for Udvalgets elskværdige Behandling af Lovforslaget. Med Hensyn til de Betragtninger, der fremsattes af Hr. Niels Petersen, kan jeg kun sige, at det formelle Spørgsmaal, om man bruger Betegnelsen Rigshospital eller Statshospital, formentlig er for lille til, at man kan fremsætte en saa kraftig Paastand, som det ærede Medlem gjorde: at det passerende viser det uheldige i Forholdet. I øvrigt er jeg i Realiteten enig med Hr. Niels Petersen; vi maa senere tage det af ham nævnte Spørgsmaal op til Overvejelse. Jeg tror imidlertid ikke, det

vil medføre, at disse Sager kommer under Undervisningsministeriet, jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at de vil komme under Justitsministeriet; men jeg vil indskrænke mig til disse Bemærkninger ved dette Lovforslags Behandling.

Niels Petersen: Justitsministeren tog fejl. Jeg var fuldkommen klar over, som jeg netop udtalte, at det stillede Ændringsforslag maatte tages tilbage. Jeg tillagde det ingen væsentlig Betydning; men sagde, at netop naar Forholdet stillede sig saaledes, at i et Tilfælde som dette et Udvalg og Ministeren kan blive nødt til i sidste Øjeblik at tage et Ændringsforslag, om hvilket der var fuld Enighed, tilbage grundet paa, at Undervisningsministeriet træder til, og at Hospitalsvæsenet er delt mellem de to Ministerier, syntes jeg, der var al Anledning til at gøre opmærksom paa det uheldige i Ordningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 241)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 3 af Udvalget, tiltraadt af Justitsministeren, (se Tillæg B. Sp. 10)

vedtoges uden Afstemning.

§ 3, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§ 4
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et Sindssygehospital i Sønderjylland.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 107, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 11).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.